

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Dokumentumszám: <i>11/988-e/2017</i>	
Erkezett: 2017 ÁPR 11.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>15</i> db	<i>21</i>

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Pécsi Járásbíróság	
Érkeztetés: 2017 ÁPR 03.	<i>h</i>
Példány: <i>1</i>	
Érkeztetés módja: postán, elektronikus úton, személyesen, telefonon, e-mail-en	
Ügyirat száma: 728/2011	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] - a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm (dr. Petruska Emil ügyvéd, 1054 Budapest, Széchenyi utca 12. fsz. 1. szám) útján - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27.§-a alapján

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a **Kúria Bfv.II.662/2016/7. számú, a jogi képviselőm részére 2017. február 3. napján kézbesített végzésével szemben**, a következők szerint:

I./ Előzmények:

A **Pécsi Járásbíróság** a 2014. október 29-én kelt **13. B. 728/2011/135.** számú ítéletében bűnösnek mondott ki folytatólagosan elkövetett csalás büntetésében, valamint folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétségében és - halmazati büntetésül - 400 (négy száz) napi tétel, napi tételként 5.000 (ötezer) forint, összesen tehát 2.000.000.-Ft pénzbüntetésre ítélt. Emellett kötelezett arra, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (OEP) magánfél részére 1.987.330.-Ft kártérítést, a Magyar Állam részére pedig 119.200.-Ft le nem rótt illetéket fizessen meg.

Az ítélet indokolása akként összegezhető, hogy én, mint az [REDACTED] Betéti Társaság beltagja és képviselője, „*ténylegesen el nem végzett fogorvosi kezelések*”-et jelentettem le az OEP felé, s nevezettet „*tévedésbe ejtve*”, a 2005. január 1. és 2007. december 31. napja közötti időszakban „*rendszeres haszonszerzésre törekedve 1.987.330.-Ft kárt okoztam*”, amely nem térült meg.

Az ítélet ellen - általam és a védőm által - bejelentett fellebbezés folytán az ügy a Pécsi Törvényszékhez, mint másodfokú bírósághoz került. A Törvényszék a 2015. október 13-án kihirdetett 3. Bf. 24/2015/7. számú ítéletével az első fokú ítéletet részben megváltoztatta, s az OEP magánfél polgári jogi igényének érvényesítését a törvény egyéb útjára utasította. Ezt meghaladóan a Törvényszék az első fokú ítéletet helybenhagyta, azzal, hogy az első fokú bíróságot vagyonelektörvényes eljárásra irányuló különleges eljárás lefolytatására utasította.

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálati indítványt terjesztettem elő a Kúriához, amely 2016. április 7-én kelt. Ebben hivatkoztam többek között arra, hogy „*A Be. 258. § (3) bekezdés d) pontja szerint az ítélet indokolásának részletesen kell tartalmaznia a bizonyítékok számbavételét és értékelését. Ugyanezen törvényhely f) pontja kiemeli, hogy az elutasított indítványokról is be kell számolnia a bíróságnak.*” A felülvizsgálati indítványomban, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmemen túl, a következők is szerepelnek: „*Az eljáró bíróság kijelölése során kérem vegyék figyelembe, hogy a csatolt irat tanúsága szerint a Pécsi Járásbíróság elnöke, dr. Hajdú István is a korábbi betegeim közé tartozott (ezt az alapügy megkezdése előtt jeleztem, de az elnök úr számos, az eljárás tárgyát képező betegemhez hasonlóan úgy nyilatkozott, hogy ő nem emlékszik rám, hogy járt volna nálam).*” A Kúria részére „csatolt irat” alatt a bíróság

elnökének az [REDACTED] Betéti Társaság által vezetett orvosi kezelőlapja, valamint az orvosi naplónak a kivonata értendő.

A felülvizsgálati indítványomban jeleztem, hogy a [REDACTED] Ügyvédi irodát (amely a másodfokú bírósági eljárás során a védelmemet ellátta) jelölöm meg a felülvizsgálati eljárásban eljáró vezető védőként, ugyanakkor mellékeltem a felülvizsgálati indítványomhoz - a Kúria végzésében „korábbi vezető védő”-ként említett - [REDACTED] ügyvédnek a jogi érveléssel ellátott 2016. március 1-i beadványát is. Ez utóbbi beadványt a Kúria önálló - védői - felülvizsgálati indítványnak minősítette.

2016. szeptember 27-án a Kúria megküldte részemre a Legfőbb Ügyészség Büntetőbírósági Ügyek Főosztályának a 2016. június 22-én kelt, BF. 667/2016. számú, a felülvizsgálati indítványokra vonatkozó nyilatkozatát, azzal, hogy arra 15 napon belül észrevételeket terjeszthetek elő.

Ezek után bízam meg a jelen alkotmányjogi eljárásban is eljáró jogi képviselőmet (dr. Petruska Emil ügyvéd) azzal, hogy „a Kúrián Bfv. II. 662/2016. szám alatt folyamatban lévő felülvizsgálati ügyemben eljárjon és a védelmemet teljes jogkörrel ellássa.”

Az újonnan meghatalmazott védőm a Kúriához 2016. október 11-én, tehát határidőn belül, benyújtott beadványában a védelmemben ([REDACTED] terhelt védelmében”) részletes észrevételeket tett a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára, egyben csatolta [REDACTED] az orvostudomány kandidátusa, igazságügyi orvos szakértő, szájsebész szakorvos [REDACTED] által - megbízásom alapján - időközben elkészített igazságügyi orvosszakértői véleményt is. Ez utóbbi, orvosszakértői módszerekkel támasztotta alá a terhelti védekezésemben foglaltakat.

A védőm a beadványában részletesen ismertette a velem szemben lefolytatott büntetőeljárás átszövő, s az ügy érdemi elbírálására kiható törvénysértéseket, külön kiemelve a védelemhez és a tisztességes eljáráshoz való jogot csorbító nyomozóhatósági, ügyészségi, illetve az első- és másodfokú bírósági mulasztásokat.

Mindezek után a Kúria a már hivatkozott új jogi képviselőm (dr. Petruska Emil ügyvéd) részére kézbesítette a bevezetőben már említett Bfv. II. 662/2016/7. számú végzését, amelyet Alaptörvény-ellenesnek tartok.

II./

A megsértett alapjogok kérdése:

Alaptörvény XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

III./ A sérelmezett kúriai döntés Alaptörvény-ellenessége:

A Kúria a fenti végzésében ismertette, hogy én, illetőleg a „korábbi vezető védőm” mikor és milyen irányú felülvizsgálati indítványt terjesztettünk elő. A Kúria részletesen kitért arra is, hogy - szerinte - az általam és a korábbi vezető védőm által megjelölt okok miatt nem eredményezhetik a jogerős ítélet felülvizsgálatát, s a rám nézve kedvező döntés meghozatalát. Ezeket részletezni nem kívánom. Külön kifogásolom viszont a következőket:

A Kúria, a végzése (16) és (17) pontjában megemlítette ugyan, hogy a felülvizsgálati szakban újabb védőt (dr. Petruska Emil ügyvéd) hatalmaztam meg, s nagy általánosságban az ő 2016. október 11-én benyújtott beadványának a lényegére is utalt, ugyanakkor a végzés további részében kizárólag csak a „korábbi vezető védőm” érvelését taglalta, bő terjedelemben fejtegetve, hogy azzal miért nem ért egyet. A felülvizsgálati szakban meghatalmazott védőm beadványában felvetett kérdésekkel, illetve a védői beadványhoz mellékelte igazságügyi orvosszakértői véleménnyel ugyanakkor nem foglalkozott. Éppen ezért szükségesnek tartom röviden ismertetni e védői beadványt a lényegét.

Az új védőm elsőként a védekezéshez való jogomnak a korlátozását, illetve a tisztességes eljárás lefolytatását kifogásolta, hangsúlyozva a következőket:

Az ügy megítéléséhez speciális orvosi szakismeret szükséges, amellyel sem a nyomozóhatóság, sem a bíróság nem rendelkezett, éppen ezért már a nyomozati szakban orvosszakértő kirendelésére került sor.

A meggyanúsításomat követően haladéktalanul becsatoltam a birtokomban lévő orvosi dokumentumokat, amelyekkel bizonyítani kívántam, hogy a hatóság állítása szerint "el nem végzett" orvosi kezeléseket igenis elvégeztem, ezért a gyanúsítás megalapozatlan. Kifejezetten kértem a nyomozóhatóságtól, hogy ezeket az engem mentő bizonyítékokat bocsássa az orvosszakértő rendelkezésére (!)

A nyomozóhatóság a 2009. október 21-én kelt 020210/516/2009. bü. számú határozatában úgy rendelkezett, hogy „**gyanúsított indítványát a tekintetben, hogy az általa átadott további orvosi dokumentumokat adjuk át az orvosszakértő részére, végrehajtjuk!**”

Az első fokú bíróság a 2014. július 2-i tárgyaláson meghallgatta a szakértőt [REDACTED] aki úgy nyilatkozott, hogy „**A nyomozás során nekem csak és kizárólag a hivatalos OEP jelentés állt rendelkezésemre. Semmi egyéb nem volt.**” (13. B. 728/2011/126. sz. jkv. 5. old. 2. bek.).

E nyilatkozatból derült ki tehát, hogy a hivatkozott orvosi dokumentációt a szakértő - a bizonyítási indítványomnak helyt adó rendőrségi határozat ellenére - meg sem kapta, azt nem vizsgál(hat)ta meg, így a tartalmát sem ismeri!

A szakértő ugyanakkor azt is elmondta, hogy a szakvélemény úgy készült, hogy „**A beteg aktuális státuszát vettem össze a bekódolt beavatkozással...**” (13. B. 728/2011/126. sz. jkv. 5. old. 2. bek.). Az viszont laikusok számára is nyilvánvaló, hogy „**A beteg aktuális státusza**” (2010. évben) már nem feltétlenül egyezik meg a korábbi (2005. január 1. - 2007. december 31.) státuszával. Az egyes betegeknek az általam korábban kezelt (betömött, gyökérkezelt, stb.) fogát ugyanis a szakvélemény megszületéséig eltelt 5-7 év alatt ki is húzhatták, az ki is eshetett, újra be is tömhatték, avagy arra koronát, esetleg hidat rakhattak (amelyekre számos esetben volt példa). Mindezek következtében a szakértő utólagosan már nem is láthatta a sok-sok évvel korábban elvégzett beavatkozásom nyomait, illetve a betegek akkori státuszát.

Éppen ezért lett volna meghatározó jelentősége a rendőrség részére átadott egészségügyi dokumentációnak, amely tartalmazta az érintett betegre vonatkozó orvosi naplót, orvosi kartont, 10 beteg esetében a másik (küldő) orvos által kiállított, így egyszerűen ellenőrizhető orvosi beutalót, 55 beteg esetében - a sorszámot, az időpontot, az összeget, a beteg nevét és TAJ-számát is feltüntető - vizitdíj-nyugtát, 32 beteg esetében pedig a fogazatukról készített röntgenfelvételeket, amelyeket nyilvánvalóan nem tudtam volna elkészíteni, akkor ha az érintett betegek nem jártak volna nálam, vagy nem működtek volna tevékenyen közre a röntgenfelvételek elkészítésében. Több beteg esetben ezen dokumentumok mindegyike (orvosi napló, orvosi karton, orvosi beutaló, vizitdíj-nyugta, röntgenfelvétel) egyidejűleg rendelkezésre állt, de mivel senki nem volt hajlandó azokat megvizsgálni/megvizsgáltatni, így ezen esetek is az én elmarasztalásommal végződtek.

Miután a szakértő fenti nyilatkozatai ismertté váltak, a védőm a 2014. július 4-én kelt bizonyítási indítványában kifejezetten kérte az első fokú bíróságtól, hogy *"...bocsássa a Szakértő Úr rendelkezésére a bírósági eljárás során az egyes betegek vonatkozásában becsatolt rendelői dokumentációt (borítékba helyezett napló és karton), hogy szükség esetén a Szakértő Úr megtekinthesse azokat. A betegek vonatkozó dokumentáció már a nyomozati szakban is csatolásra került a Rendőrkapitányság felé, amely az előadó akkor adott tájékoztatása szerint megküldésre is került a Szakértő Úrnak, azonban a 2014. július 2. napján tartott tárgyaláson kiderült, hogy ez valójában nem történt meg, a dokumentáció nem áll a Szakértő Úr rendelkezésére."*

E védői bizonyítási indítványról a bíróság - bár kötelezettsége lett volna - nem határozott, ugyanakkor az abban foglaltakat nem teljesítette, hiszen az orvosi dokumentációt - a nyomozóhatósághoz hasonlóan - ő maga sem bocsátotta az orvosszakértő rendelkezésére.

Sajnálatos módon az ügyészség ezt nem kifogásolta, holott a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény **(Be.) 28. § (1) bekezdése** szerint **az ügyész kötelessége, hogy mind a terheltet terhelő és mentő, mind a büntetőjogi felelősséget súlyosító és enyhítő körülményeket az eljárás minden szakaszában figyelembe vegye.**

Az, hogy a bíróság a védelmemben előterjesztett bizonyítási indítványról nem vett tudomást - álláspontom szerint - a bizonyítási indítvány elutasításaként értékelendő. A bizonyítási indítvány elutasítása esetén viszont a Be. következő rendelkezéseit kell a bíróságnak betartania:

260. § (1) A pervezető végzést - az ügy bíróságra érkezését követően az ügy menetét megállapító, az eljárási cselekmény előkészítésére irányuló vagy végrehajtása érdekében tett, de nem az ügy érdeméről rendelkező határozatot -, illetve a határozati formát nem igénylő bírói intézkedéseket nem kell indokolni. **A bizonyítási indítvány elutasításának indokait az ügydöntő határozatban kell kifejteni.**

258. § (3) Az ítélet és az ügydöntő végzés indokolása összefüggően tartalmazza
f) a határozat egyéb rendelkezéseinek és az indítványok elutasításának indokolását, az alkalmazott jogszabályok megjelölésével.

E törvényi rendelkezések kógensek, ennek ellenére az első fokú bíróság ítélete egyáltalán nem tartalmaz indokolást a bizonyítási indítvány elutasításának az okaira nézve. Ezt már az első fokú ítélet elleni fellebbezésemben is kifogásoltam, de abban a másodfokú bíróság nem talált kivétlivalót.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban vezette le a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból az indokolt bírói döntéshez való jogot, megállapítva, hogy: „**az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.**” {Indokolás [34]}.

Az ügyben eljáró hatóságok (nyomozóhatóság, ügyészség) és bíróságok, azáltal, hogy a már hivatkozott bizonyítási indítvánnyal ténylegesen nem foglalkoztak, illetve annak mellőzését még csak meg sem indokolták, megsértették az Alaptörvénynek a tisztességes eljárásról rendelkező XXVIII. cikkét, továbbá a Be. által garantált alábbi - alapvető - jogaimat:

5. § (1) A terheltet megilleti a védelem joga.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság biztosítja, hogy az, akivel szemben a büntetőeljárást folytatják, az e törvényben meghatározott módon védekezhessek.

43. § (2) A terhelt jogosult arra, hogy

d) a védelmére szolgáló tényeket az eljárás bármely szakaszában előadja, indítványokat és észrevételeket tegyen,

75. § (1) A bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárási jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, azonban, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére, és megvizsgálására.

Elsődlegesen a most ismertetteket tartalmazta tehát a felülvizsgálati eljárásban meghatalmazott védőmnnek a beadványa, amelyet a Kúria nem vizsgált meg, s nem is értékelt. Más következtetés ugyanis nem adódhat abból, hogy a Bfv. II. 662/2016/7. számú végzésben semmilyen indokolás nem található arra nézve, hogy a Kúriának van -e, s ha igen, akkor mi az álláspontja az új védőm által részletezett, a büntetőeljárás egészét befolyásoló törvénysértésekről. A Kúria még azt a tényt sem tartotta lényegesnek megemlíteni, hogy a védőm a beadványához igazságügyi orvosszakértői véleményt is mellékelte, avagy, hogy a beadványában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a megsértését is sérelmezte.

A Kúria eljárását és a Bfv. II. 662/2016/7. számú végzését - a megelőző eljárásokra is kiterjedően - Alaptörvény-ellenesnek tartom, az alább részletezettek szerint:

- 1) A felülvizsgálati indítványomban már említettem, hogy az ügyemet első fokon tárgyaló bíróságnak az elnöke is az [REDACTED] Betéti Társaság páciense volt, ahol - mint a már csatolt kezelőlap is igazolja - többször kezelték, s én magam is kezeltem őt. Emiatt az Elnök úrnak - véleményem szerint - már a vádirat bírósági beérkezésekor

hivatalból összeférhetetlenséget lett volna indokolt bejelentenie, más bíróságnak a kijelölését kezdeményezve.

Mivel az első fokú eljárást mégis a Pécsi Járásbíróság folytatta le, álláspontom szerint sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a független és pártatlan bíróságra vonatkozó követelménye.

E körben hivatkoznék a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatra, amely megállapította, hogy: „Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése mindenkinek alapvető jogot biztosít ahhoz, hogy az ellene emelt vádról, vagy valamely perben a jogairól és kötelezettségeiről törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül döntsön. **A tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog része a pártatlanság követelménye, mely az eljárásban résztvevő személyekkel szembeni előítélet-mentes, elfogulatlan eljárás követelményét jeleníti meg. A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye** {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [48]}. **A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében** {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. **Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik** {lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]}. **Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik** {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [28]}.”

- 2) A bíróság, miként a nyomozóhatóság, az egyes orvosi kezelések elvégzését alátámasztó egészségügyi dokumentációt - indítványom ellenére - nem bocsátotta a kirendelt orvosszakértő rendelkezésére, így nem engedte lefolytatni a javamra szolgáló bizonyítást. Ezzel súlyosan korlátozta a védekezéshez való jogomat.

Az indítványaim ellenére le nem folytatott bizonyítást a másodfokú bíróság pedig lényegében a terhemre értékelte. Az ítéletében ugyanis az általam megvizsgálni kért 32 db. röntgenfelvételtől kimondta, hogy **„...nincs kétséget kizáró bizonyíték arra, hogy azok valóban a kezeléssel érintett személyekről készültek.”** (3. Bf. 24/2015/7. számú ítélet 8. old. 4. bek.). Azt viszont figyelmen kívül hagyta, hogy ilyen "kétséget kizáró bizonyíték" éppen azért nincs, mert sem a nyomozóhatóság, sem pedig az első fokú bíróság nem volt hajlandó az orvosszakértő rendelkezésére bocsátani a röntgenfelvételeket, aki egyszerűen összevethette volna az érintett betegekkel. Az idézett rendelkezés egyértelműen igazolja, hogy engem a bíróság mulasztásából eredően ért joghátrány.

Ez az eljárás nézetem szerint, sérti a tárgyalás tisztességéhez fűződő, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjogomat, s esetemben ténylegesen nem érvényesülhetett a XXVIII. cikk (3) bekezdése, mely szerint a büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez.

A fentiekben foglaltakat támasztja alá az Alkotmánybíróság 8/2013. (III. 1.) AB határozata, amelyben megállapítást nyert, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikkének (3) bekezdésében biztosított védelemhez fűződő jog értelmezésekor irányadónak tekinti a korábbi alkotmánybírósági gyakorlatban kimunkált alkotmányos tételeket. [...] Az Alkotmánybíróság már működésének kezdetén kimondta, hogy [...] »[a] védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárás alapelve az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A

védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik.« (ABH 1991, 414, 415.)». {Indokolás [25]-[26]}

Utalnék továbbá a 15/2016. (IX. 21.) AB határozatra is, amely rögzíti, hogy: „A védelmet megillető jogok magukban foglalják az ügy megismerését és az ügy előbbre vitelét célzó jogokat is. Az ügy megismerését biztosító jogok közé tartozik a jog a hatósági határozatok, intézkedések megismerésére, az iratbetekintésre és a jelenléthez való jog is. Az ügy előbbre vitelét szolgáló jogok közé tartozik az indítványok, észrevételek megtételére, jogorvoslat benyújtására, kérdések feltételére, perbeszéd megtartására való jog. A jelenlét, a kérdezés, az érintkezés, a kapcsolattartás, az indítványtétel, a jogorvoslat és az egyéb védői jogok gyakorlásán keresztül valósul meg a vádlott védelme.” {Indokolás [38]}

- 3) A felülvizsgálati eljárásban nyilvános ülés kitűzését kértem a Kúriától, amelyet az "nem talált indokoltnak" (végzés 3. old. 20. pont), de hogy miért nem, azt nem közölte. A Kúria, mint már kifejtettem, az új védőm beadványában és az ahhoz mellékelte orvosszakértői véleményben foglaltakkal sem foglalkozott, amelynek indokát úgy szintén nem adta.

Véleményem szerint ez az eljárás sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti bírósághoz való forduláshoz és tisztességes tárgyaláshoz (indokolt bírói döntéshez) való jogomat, egyben a (3) bekezdés szerinti védelemhez való jogomat is csorbította.

Hivatkozni kívánok e körben az Alkotmánybíróság 3238/2015. (XII. 8.) AB határozatára, amelyben megerősítette az 59/1993. (XI. 29.) AB határozatban kifejtetteket, miszerint: „[a] bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, elszenvedői a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelezéseiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” {Indokolás [28]}

Miután a Kúria az új védőm beadványát, illetve az abban felsorolt jogsértések kérdését nem bírálta el, így esetemben ténylegesen nem érvényesülhetett az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

IV./

Kérelem:

A fentebb előadottakra figyelemmel

k é r e m

a T. Alkotmánybíróságtól, hogy a Kúria Bfv.II.662/2016/7. számú végzésének Alaptörvény-ellenességét megállapítani és azt megsemmisíteni szíveskedjék.

Mivel az Alaptörvényben biztosított jogaim - a fentebb kifejtettek szerint - az első- és másodfokú bírósági eljárásban is lényegesen sérültek, ezért - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLl. törvény 43. § (4) bekezdése alapján - a Pécsi Járásbíróság 13. B. 728/2011/135., valamint a Pécsi Törvényszék 3. Bf. 24/2015/7. számú ítéletének a megsemmisítését is kérem.

Idős, 81. éves koromra figyelemmel kérem a T. Alkotmánybíróságtól, hogy az eljárást - lehetőségeihez képest - soron kívül lefolytatni szíveskedjék.

V./

Mivel a fenti bírósági határozatok az én büntetőjogi felelősségemre vonatkoznak, az eljárásnak közvetlen érintettje vagyok.

Az ügyben a jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, s más eljárás (perújítás) sincs folyamatban.

Kijelentem, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához **nem** járulok hozzá.

Budapest, 2017. március 29.

Tisztelettel: [REDACTED]

Kérelmező

képviseli:

Dr. Petruska Emil ügyvéd
1054 Budapest, Széchenyi u. 12. fsz. 1.
Tel./Fax: 266-5300,
Mobil: 06-30-9413-089

Mellékelve:

(eredetiben)

➤ ügyvédi meghatalmazás

(másolatban)

- a Kúriához 2016. október 11-én benyújtott védői beadvány
- a Kúria Bfv.II.662/2016/7. számú végzése